

گزارش یک مورد جسم خارجی باقی مانده در حفره شکم (گوسیپیبوما)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۵/۷ تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۱۱

چکیده

علی طاهری‌نیای^{*}، آزاده حیدرپور^۱
روزین نیک‌رای^۲

^۱گروه طب اورژانس، دانشگاه علوم پزشکی البرز
^۲پژوهش عمومی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

مقدمه و هدف: گوسیپیبوما به معنای باقی ماندن جسم خارجی مثل گاز در شکم به دنبال عمل جراحی می‌باشد که از عوارض نادر جراحی می‌باشد. باقی ماندن جسم خارجی منجر به ایجاد توده، فیستول، آبسه و انسداد بعد از عمل جراحی می‌شود. یک روش بسیار ارزشمند در شناسایی گوسیپیبوما می‌باشد. در بیمارانی که با درد شکم و ظاهرات غیر قابل توجیه پس از عمل جراحی مراجعه می‌کنند باید گوسیپیبوما را مدنظر قرار داد.

معرفی بیمار: بیمار یک خانم ۲۵ ساله می‌باشد که در سال ۱۳۹۰ به بخش اورژانس یکی از مراکز آموزشی درمانی مراجعه نمود و تحت عمل لپاراتومی قرار گرفت. بیمار در بد و مراجعته، درد شکم و تندرننس مختصر در ناحیه فوقانی چپ شکم به همراه ترشح چرکی از محل سوچور زخم قبلی داشت. بیمار فوق دو ماه پیش از مراجعته ای فعلی، به علت مالتیپل ترومما و کاهش سطح هوشیاری به مدت ۲۵ روز در بیمارستان بستری بوده است بیمار ترومای نافذ ناحیه فلاک نیز داشته که در بررسی اولیه زخم، نفوذ به پریتوان و رتروپریتوان وجود نداشته و بیمار روزانه تعویض پانسمان و در نهایت سوچور شده بود. در گرافی شکمی بیمار یک توده رادیو اوپک در ناحیه لترال راست شکم و در CT scan یک توده ای گرد کیستیک دیده شد. بیمار به اتفاق عمل منتقل و تحت لپاراتومی قرار گرفت و سه عدد لنگاز از شکم بیمار خارج شد و بیمار پس از ۳ روز با حال عمومی خوب از بیمارستان مرخص شد.

نتیجه گیری: در بیماران با سابقه ای عمل جراحی که با درد و یا توده شکمی مراجعه می‌کنند، جسم خارجی باقی مانده باید در لیست تشخیص‌های افتراقی قرار گیرد.

* نویسنده مسئول: گروه طب اورژانس،
دانشگاه علوم پزشکی البرز
۰۹۱۲-۲۸۹۰۸۱۴
E-mail: dr.alitaheriniya@gmail.com

کلمات کلیدی: گوسیپیبوما، جسم خارجی، توده ای کیستیک

است و وابسته به شرایط اقتصادی و اجتماعی و میزان پیشرفت

سیستم بهداشتی می‌باشد.
گوسیپیبوما در حفره شکمی منجر به ایجاد دو پاسخ می‌شود: پاسخ اگزوداتیو که منجر به تشکیل آبسه می‌شود^۱ و نوع دوم پاسخ به صورت غیرسپتیک می‌باشد که همراه با ایجاد چسبندگی و ایجاد کپسول در اطراف جسم خارجی است و ممکن است تا سال‌ها باقی بماند.^۲ نتایج گوسیپیبوما می‌توانند منجر به عوارض جدی و مورتالیتی و موربیدیتی شود. پیشگیری تنها راه جلوگیری از بروز این عواقب است.^۳ درمان جسم خارجی باقی مانده، خارج کردن آن است که از طریق لپاراتومی یا لپاروسکوپی و روش‌های اندوسکوپیک امکان‌پذیر است.^۴

مقدمه
"گوسیپیبوما" یک کلمه لاتین به معنای پنهان شدن پنهان یا پارچه نخی می‌باشد^۵ و دلالت بر وجود یک توده ای یا پارچه‌ای به دنبال جراحی می‌کند که می‌تواند باعث مشکلات طبی فراوان برای بیمار و مشکلات قانونی برای جراح شود.^۶

گوسیپیبوما اتفاقی بسیار نادر در کشورهای توسعه یافته است و به طور مشخص گزارش نمی‌شود و یک خطای قابل اجتناب برای جراح می‌باشد.^۷ حفره شکمی شایع ترین مکان برای به جا گذاشتن پنهان و گاز استریل می‌باشد.^۸

میزان برگز این خطای ۱ در هر ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ لپاراتومی می‌باشد^۹ هرچند که این آمار در کشورها و مناطق مختلف نامشخص

بیمار از ۱۰ روز قبل از مراجعه فعلی، ترشح چرکی از ناحیه ترمیم زخم پیدا می‌کند و با این شکایت به اورژانس مراجعه می‌کند (شکل ۱).

در آزمایشاتی که در بدو ورود از بیمار به عمل آمد، در شمارش کامل خون ۱۰.۵ Hb، لکوسیت ۱۵۰۰۰ و سرعت رسوب گلوبول‌های قرمز ۳۰ میلی‌متر در ساعت بود. بقیه آزمایش‌ها شامل تجزیه ادرار، آزمایش عملکرد کلیه و کبد و الکترولیت‌ها طبیعی بودند.

در گرافی شکمی که از بیمار به عمل آمد، یک جسم خارجی در ناحیه لنمال چپ شکم رویت شد (شکل ۲).

بیمار تحت CT scan بدون کتراست قرار گرفت که یک توده گرد به ابعاد ۴×۸ سانتی‌متر با نواحی رادیو اپاک در مرکز که اطراف آن را مایع کمی فراگرفته و به صورت کیستیک درآمده بود رویت شد (شکل ۳).

شکل ۱. زخم ناحیه فلانک و ترشح از محل زخم

هدف از این مطالعه گزارش یک مورد با ۳ عدد لنگاز باقی مانده در شکم با تظاهرات سیستمیک است.

معرفی بیمار

بیمار خانمی ۲۵ ساله بود که در سال ۱۳۹۰ با شکایت درد شکم در ناحیه فوقانی چپ از ۳۰ روز قبل، به اورژانس مراجعه کرده بود. بیمار در بدو مراجعه فشار خون ۱۰۰/۷۰ و ضربان قلب ۹۰ و درجه حرارت دهانی ۳۸.۱ درجه سانتی‌گراد داشت. از حالت تهوع شاکی بوده ولی استفراغ نداشت. در طی این مدت کاهش وزن نداشته ولی گاهی اوقات اسهال غیر خونی و تب مختصر را ذکر می‌کرد. در معاینه شکم، تندرنس در ناحیه LUQ وجود داشته ولی شکم دیستانسیون نداشت. بیمار سابقه مالتیپل ترومما و به دنبال آن کاهش هوشیاری را در ۶۰ روز گذشته ذکر می‌کرد که به مدت ۲۵ روز در بیمارستان و بخش ICU بستری بوده است. بیمار ترومای فلانک چپ با جسم برونده تیز داشته که در مرکز دیگری بررسی و پانسمان شده و اعظام شده بود. در بستری قبلی به علت ناپایدار بودن وضعیت عمومی در روزهای اولیه تحت CT scan شکم و لگن قرار نگرفته، در بررسی اولیه زخم نفوذ به پریتوان و رتروپریتوان نداشته، بدین ترتیب بیمار روزانه تعویض پانسمان می‌شده است. زخم بیمار طی بستری در ICU بخیه شده و پس از بهبود حال عمومی بدون بررسی تکمیلی از بیمارستان ترخیص شده است.

بیمار از ۵ روز پس از ترخیص از درد فلانک چپ شاکی بوده است و بدین منظور آنالژزیک دریافت می‌کرده است.

شکل ۲. گرافی ساده شکم وجود جسم خارجی را نشان می‌دهد

شکل ۳. سی تی اسکن بیمار نشان دهنده جسم خارجی حاجب در یک فضای کیستیک داخل پریتوان می باشد.

که در جراحی مورد استفاده قرار می گیرند در ابتدا و انتهای جراحی مورد ارزیابی دقیق تحت نظارت مستقیم جراح قرار بگیرند.^۷ در موردي که توسط ویلون و پارک^۸ گزارش شد یک لنگاز، ۱۱ ماه پس از لپاراتومی در شکم بیمار یافت شد که منجر به دو مرتبه لپاراتومی بیمار پس از جراحی اولیه گردید.

در موردي که به وسیله راجبو و همکارانش^۹ در سال ۲۰۰۶ عنوان شد خانم ۲۶ ساله ای که ۲ ماه قبل تحت جراحی کله سیستکتومی قرار گرفته بود پس از جراحی مشخص شد که گاز جراحی به داخل دثونوم نفوذ کرده است.

گلاآنده و همکارانش^{۱۰} پیشنهاد کردند که یک غربالگری رادیوگرافیک به صورت روتین در بیماران با ریسک بالا پیش از ترک اتاق عمل انجام شود.

شایع ترین علت باقی ماندن جسم خارجی در بدن پس از عمل جراحی، تغییرات برنامه ریزی نشده در مداخلات اورژانسی جراحی و جراحی بر روی بیماران چاق با چربی زیاد می باشد.^{۱۱}

اهمیت مورد گزارش شده در این مطلب است که گاهی اوقات گوسسیپیبوما می تواند به صورت خاموش باقی بماند و به صورت ناگهانی تظاهرات خود را بروز دهد. پیش گیری از اتفاق افتادن گوسسیپیبوما از درمان آن مهمتر می باشد.^{۱۲}

هدف از معرفی این مورد، بیان اهمیت این مطلب است که در بیمارانی که پس از جراحی با علائم غیر قابل توجیه مراجعه می کنند گوسسیپیبوما باید مدنظر باشد.

بیمار به اتفاق عمل منتقل و لایپرتوومی شد و تعداد سه عدد لنگاز همراه با ترشحات فراوان از سمت راست لترال شکم خارج و شست و شوی فراوان انجام شد. توده فوق به احسا شکمی چسبندگی نداشت.

بیمار پس از ۳ روز با حال عمومی خوب و بدون تب و لکوسیتوز از بیمارستان ترخیص شد.

بحث

گوسسیپیبوما شایع ترین جسم خارجی باقی مانده در بدن به دنبال اتمام جراحی می باشد و بایستی در لیست تشخیص افتراقی های درد شکم و عفونت پس از عمل جراحی قرار بگیرد.

میزان گوسسیپیبوما در کشورهای توسعه یافته پایین می باشد که می تواند به علت اتفاق عمل ها و تکنیک های رادیولوژی پیشرفت
باشد.^{۱۳}

بیماران با شک به گوسسیپیبوما حتماً باید تحت CT scan قرار بگیرند که گاهی اوقات تنها کاری می باشد که برای این بیماران لازم است.^{۱۴}

زمانی که گوسسیپیبوما تشخیص داده می شود حتماً باید خارج شود گرچه گاهی اوقات بعضی روش های رادیولوژیک پرکوتانئوس هم باید مد نظر قرار بگیرد که البته این روش ها اغلب ناموفق بوده و یا عوایقی را به دنبال دارد.^{۱۵} بایستی تمام لنگازها و پارچه های نخی

References

1. Yuwenya A, Dogo PM., Ahmed A., Nmadu PT. The retained surgical sponge following laparotomy. Nigerian Journal of Surgical Research 2006; 8(3-4): 164-8.
2. Fortia ME, Bendaoud M, Sethi S. Abdominal Gossypiboma (Textilioma). The Internet Journal of Radiology 2008; 9(1): 343-5.
3. Ugochukwu AI, Amu O. Acute abdomen from Gossypiboma: A case series and review of literature. European Journal of Scientific Research 2011; 58(3):372-377.
4. Hyskop JW, Maull KL. Natural history of retained surgical sponge. South Afric Med. J 1982; 75: 657-660.
5. Gonzalez-Ojeda A. Retained bodies following intra abdominal surgery. Hepato Gastro Entrology 1999; 46: 808-12.
6. Aminian A. Gossypiboma: A case report. Cases J 2008;1:220.
7. Zbar AP, Agrawal A, Saeedian T, Utldjian MRA. Gossypiboma revisited: a case report and review of the literature. J R Coll Surg Edinb 1998;43:417-8.
8. Dakubo J, Clegg-Lampsey JN, Hodasi WM, Obaka HE, Asempa W. An intra-abdominal Gossypiboma. Ghana Med J 2009; 43(1):43-5.
9. Chan Kyo K, Byung Kwan P, Hongil Ha. Gossypiboma in abdomen and pelvis: MRI findings in four patients. AJR 2007; 189: 817.
10. Grawande AA, StuddertDM, Orav EJ, Brennan TA, Zinner MJ. Risk factors for retained instruments and sponges after surgery. N Engl J Med. 2003; 348: 229-35.
11. Bani-Hani KE, Gharaibeh KA, Yghan RJ. Retained surgical sponges (Gossypiboma). Asian J Surg 2005; 28: 109-15.
12. Nosher JL, Siegel R. Percutaneous retrieval of nonvascular foreign bodies. Radiology 1993; 187:649-51.
13. Dhillon JS, Park A. Transmural migration of a retained laparotomy sponge. Am Surg 2002;68:603-605.
14. Kiernan F, Joyce M, Byrnes CK,O'Grady H, Kean FB, Neary P. Gossypiboma: a case report and review of the literature. Ir J Med Sci 2008; 177:389-91.